

Zašto je Bog dobar?

Ako je čovjek nevjeran, Bog ostaje vjeran. Ako čovjek ne oslanja se na neće biti oprosteno, ali Bog ostaje dobro. Bog ne može sebe zanijekati, on je nepromjenjiv. Kako to može biti? Bog ostaje “dobro”, čak i kada je on kažnjava otpadnike? Yup! Biblija je kategoričan: “Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila, s kojim nema odstupanja ili sjena okreće” (James 1:17); “Jer ja sam Jahve, ne mijenjam se, a vi sinovi Jakovljevi ne konzumira” (Malahija 3: 6).

Zašto je Bog dobar?

“Hvaljen vi Gospodin, jer je dobar, jer milost njegova ostaje do vijeka” (Ps 136: 1)

uvod

Bog je dobar! To je položaj Svetog pisma.

Osim predikatom ‘dobro’, Bog je opisan kao onaj koji drži oprost i pun dobrote prema svima koji ga prizivlju “Jer ti si, Gospodine, dobar i spreman oprostiti, i pun si milosti svima koji pozivam tebe” (Psalam 86: 5).

Što je s onima koji ne poziva na Boga? Bog je dobar? Da, Bog je dobar! Biblija pokazuje da je, ako je čovjek nevjeran, on ostaje vjeran, dakle, Bog je dobar, čak i kada čovjek ne plaču “Ako smo nevjerni, on ostaje vjeran: on ne može sebe zanijekati” (2 Timoteju 2:13).

Ako je čovjek nevjeran, Bog ostaje vjeran. Ako čovjek ne oslanja se na neće biti oprosteno, ali Bog ostaje dobro. Bog

ne može sebe zaniijekati, on je nepromjenjiv. Kako to može biti? Bog ostaje “dobro”, čak i kada je on kažnjava otpadnike? Yup! Biblija je kategoričan: “Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila, s kojim nema odstupanja ili sjena okreće” (James 1:17); “Jer ja sam Jahve, ne mijenjam se, a vi sinovi Jakovljevi ne konzumira” (Malahija 3: 6).

Bog će i dalje “dobri”, čak i kada ulijevanja svoj gnjev na nepokajanih? Kako mogu biti toliko patnje u čovječnosti i Bog ostaje dobro? Možete pomiriti Boga ‘svemogućeg’ i ‘dobre’ s problemom predstavila filozofiji postojanja zla?

Neki razmislite o ovim pitanjima, kao teološki problem velike veličine, međutim, nije problem u Bogu, ali, na razumijevanje mnogih koji su pokušali spojiti filozofiju s teologijom.

Bog je dobar

Bog je Bog, koji je, svemoguć, sveznajući i sveprisutan. Također smo rekli u Bibliji da je Bog Gospodar i Vladar i Otac, Kralj, itd

Ali što znači “dobro” kada čitamo: “Bog je dobar”?

Prva reakcija čitatelja zanima pravo značenje izraza je da traži rječnika i napraviti sljedeći čitanje:

“dobro – n. – 1. To je kao što bi trebao biti i kako bih trebao biti; 2. Što je dobrota; 3. Vješti, dešnjak; 4. Radnik; 5. povoljna; 6. isplativo, 7. Witty, smiješno; 8. Sukladno njihovih dužnosti; 9. Sigurno, čvrsta; 10. Redovito, Normal; 11. Pogodno. – S. m. – 12. dobar čovjek “

Koji od ovih predikata primjenjuju se Bogu kad smo pročitali “Bog je dobar”? Pridjeva Navedene su relevantni za čovjeka svjetonazora našeg vremena, sliku modernog čovjeka. Za moderni

'dobri' Čovjek se odnosi na osobne vrline, stalni raspored osoba ne činiti zlo, dobronamjerna.

No, to je psalmist je svjetonazor David kad je rekao: "Bog je dobar"?

Iako Davidova kraljevanja je klasificiran kao teokratski, u njegovo vrijeme društvima bili su strukturirani i uzgaja kulturu s aristokratskom principu, jer je velika udaljenost između kralja i njegovih podanika. U društvenim odnosima, postoji veliki jaz između gospodara i sluga, i samu pojavu aristokratskih društava.

Sve u svemu, aristokracija (grčki ἀριστοκρατία od ἀριστος (Aristos), najbolji, a κράτος (Kratos), moć, država), čita 'moć najbolji', to jest, to je oblik vlasti u kojem elitistička skupina kontrolira političku moć, a grad-država na Spartanci statusa primjer je vladao od strane aristokracije.

Takva oznaka "Moć najbolji" podsjeća nas da su, u antici, a plemići su označeni 'najbolje', 'dobro', 'ti', 'drugačiji', 'izabrani'.

Dobro? Yup!Grčki izraz preveden "dobro" je ἀγαθός (agathos), podrijetlom iz drugog odgovaraju imenice korijena Arete.

"... sadržane u sebi kombinaciju plemstva i vojne junaštvo (...) gotovo nikada imati kasnije osjećaj 'dobri', što je Arete nema moralnu vrlinu" Jaeger, Werner, Paideia, Stvaranje čovjeka grčki prijevod Arthur M. Parreira, London: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

"Domaćin i Arete neodvojivo su ujedinjeni. Korijen riječi je isti: ἀριστος, superiorna ugledni i izabrao ... " Ibid, str. 26.

Uvjet Domaćin je savršena od funkcionalne točke gledišta, to jest, u nedostatku moralne nijansu da naše društvo koristi i pohvale, tako da stanje zadržao unutarnju vezu s dobrom

idejom.

Friedrich Nietzsche u svom djelu "Genealogija morala", iznio je sljedeće:

"... to točno znači, iz etimološkom smislu, oznake za 'dobri' skovao različitim jezicima? Onda sam saznala da su svi odnose na isti konceptualni transformacije – da, svugdje, "plemenito", "aristokratski" u društvenom smislu, je osnovni koncept od kojeg nužno razvio 'dobro', to 'duhovno plemenita " aristokratski 'od' duhovnog dobro rodio ', ' duhovno povlašteni ': razvoj koji uvijek ide paralelno s tom drugom odluka' puka ', ' zajednički ', ' low 'preinačen konačno' lošeg" Nietzschea Friedrich, moralno Genealogija – polemika, prijevod Paulo César de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18.

Prevoditelj Grčka riječ agathos za 'dobro' zbog transformacije značenja tijekom stoljeća izvrće ideju da Biblija, za grčke riječi 'agathos' zbog biblijskog konteksta u kojem djeluje, treba se prevesti kao 'plemeniti 'jer etimološkom korijenu riječi' agathos znači "onaj tko je, tko ima stvarnost, ono što je stvarno, istinito '. Što se tiče izraza, Nietzsche tvrdi da ni s obzirom na subjektivne promjene, izraz znači 'pravi kao istinito ". Izraz se koristi za nošenje geslo plemstva, kako bi se razlikovali od plemenitog običnog čovjeka, lažljivac (Jaeger, Paideia, str. 19).

Koji je smisao 'istina' kada piše: "Nipošto; Uvijek neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac; kao što je pisano, ti ćeš biti opravdano u tvoje riječi, i mightest prevladati kad si suđeni" (Rimljanima 3: 4). Ili, što je značenje 'lažljivac'? U ovom stihu, u smislu 'pravog' i 'lažljivac' vlastite moralne konotacije? Odnosi se na karakter pojedinca? Napomena:

"A sluge iziđe na putove i sabraše sve su otkrili, i zle i dobre, a svadbena se dvorana napuni gostiju" (Mt 22:10);

Kako tumačiti prisporobu? Zlo i dobro da robovi donijeli su

naredbe svoga gospodara ima moralne konotacije? Ne! U tekstu, loše i dobre ima osjećaj “zli” i “plemenito”, “mali” i “veliki”, za Gospodara prispodobe nije pristran.

“On uzrokuje njegovo sunce izlazi nad zlom i dobro, i šalje kišu na pravedan i nepravedan” (Matej 5,45).

U Govoru na gori, koji je smislu dobro i loše? Sada znamo da je Bog nije pristran, i da sunce izlazi nad plemića i pučana, pravedan i nepravedan, pa smisao “loše” riječi i “dobro” ne može se tumačiti u moralnom smislu.

“Tijelo je žarulja od očiju; tako da ako ti je pak oko dobro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo; Ali ako ti je oko loše, vaše tijelo je pun tame” (Mt 6:22 -23).

Oči mogu biti moralno loše ili dobro? Ili osjećaj ‘loše’ i ‘dobri’ se odnosi na ideju jednostavna, zajednički, u kontrastu s dobrom idejom, su plemeniti? Barclay komentator preporučuje prevesti ‘dobri’ by velikodušni, međutim, nije točna prijevod, jer je ideja o velikodušni odnosi se na darežljivost od plemića učiniti što god su htjeli s tim što je pripadao njima.

“Za vjerniji izvornom tekstu prevodimo ovdje velikodušni u dobrom mjestu ili jednostavno. Isus hvali velikodušan oku”
Barclay, William, Komentar na Novom zavjetu. P. 264.

Dakle, sljedeći odlomak:

“Nije li mi slobodno činiti ono što želite, što je moje?
Ili je oko tvoje zlo što sam ja dobar?” (Mt 20,15)

S obzirom na darežljivost koja je sama ‘dobri’ to tko je vidio stane s tim što je pripadao njima, plemenite zabrinuti odvrćati radnike koji su cenzurirane svoj čin. Prema mišljenju čovjeka našeg vremena, ponašanje poslodavca je despautério jer on izjednačava radnike dati istu plaću za sve, bez obzira na radno vrijeme je svaki, međutim, prema viziji

čovjeka u vrijeme Krista javlja despautério kad običan čovjek osporava liberalnosti plemenita "Za tri stvari zemlja je uznemiren; a četiri koja ne može podnijeti: Za služi kad kraljuje; a budala kad se napuni mesom; Za odvratne žene kada je ona u braku; i službenica koja je nasljednik njezine gospodarice" (Izreke 30:21 -23).

Jaeger analizira pjesme Theognis, bilježi:

"Pjesnik savjetuje kako izbjeći dogovor s loše (Kakoi), u kojoj pjesnik obuhvaća sve one koji ne pripadaju plemenitih; s druge strane, također, plemeniti (agathos) samo naći među svojim vršnjacima" (Jaeger, Paideia, 244).

Prilikom izrade analize biblijskih tekstova, ne bi trebao biti ograničen na korištenje samo znači da su uvjeti danas, zahvaljujući dizajnu koji naše društvo tiskani određenim uvjetima.

Također, kad smo pročitali određene uvjete u Svetom pismu, moramo ih shvatiti u očima društva u to vrijeme, i pobjeći od svjetonazora izradio filozofskim načelima vremena, za stvari koje su filozofi vrijeme nagađa bilo učinka, čak ničovjek te tvrtke, bio je jednom području ontološka, tako daleko od sociokulturne dizajna Biblije pisaca.

Dok je društvo definirano stvari u funkcionalnim uvjetima, filozofi poput Platona, počeo postavljati pitanja o prirodi bića, od stvarnosti, o postojanju bića i metafizičkim pitanjima, te spoznaja da su proizvodi u to vrijeme, imao moralnu teret i etika, koja još nije doživjela društva.

Jaeger tvrdi da pojmovi "Arete" i "dobro" u drevnoj Grčkoj, imala značenje moralne vrline, stoga pitanje: Kad ti pojmovi danas se koristi s moralnom konotacijom? Kad filozofi poput Sokrata i Platona, preko spekulacije znanja i znanosti, filozofija zaradio moralni red, jer je to znanost koja spekulira aspekte i probleme ontološkog reda.

Dok je u Socrates nagađanja bila ograničena na ontološke i moralnim pitanjima, Platon postala koji su uključeni u putu metafizike i kozmologije. U Platona procvjetao u humanističku filozofiju, vjersku i moralističke. To je u djelima Platona mnogo od onoga što je najavio spiritualista i katolici, kao što je ideja o reinkarnaciji i čistilište.

'Dobar', koja je odredila velikašima, preimenovan dobro, idealan svijet, svijet ideja. Pitanje Platona donio revoluciju koncepata, međutim, narod svoj dan i sljedeće generacije, nije odmah promijenio na svoju praksu. Kad je Isus došao, kao filozofski koncept nije bio dio ljudi, pogotovo oni koji su koristili koine grčkom.

Najveći problem je došao gore sa filozofijom koju je razvio prvih svećenika, patrističkih. Kad stvorili liturgiju, discipline, običaje itd objedinjuje platonski koncepte i Socratic rekao da kršćanski nauk. U prvom stoljeću, vidimo snažnu moralnu i dogmatski Dakle trend, jasan utjecaj asketske navike.

Možete pogoršati? Yup! Rotterdam Erasmus uključene Sokrata kao pre-kršćanskog mučenika, pa je molio, "*Sancte Sokrat, ora pro nobis*" (Jaeger, Paideia, 493). Jaeger ističe da je pijetizma smješteni u Socrates oružja, jer su vidjeli u njemu sigurno duhovni afinitet (Ibid, str. 494). Što je Augustina, koji je na temelju Platonovih misli?

Kao što je sam Isus učio da se put koji vodi čovjeka do Boga, kršćanstvo vidio platonske filozofije na potrebu da se ograniči svjetovnim zadovoljstvima, predlažući praksu strogu načina života, jurnjava prakse poduzela vrlo kako bi stekli duhovnost veća. Dai, mnogi svećenici pridružio asketski ideal, vjerujući da je pročišćavanje tijela će vam pomoći u pročišćavanju duše.

Od tada, svaki put kada se pozivaju na Boga kao 'dobra', tekst je impregniran sa idejom moralnog savršenstva, bez obzira na

činjenicu da je On Gospodar. To je mjesto gdje broj pitanja: Ako je Bog dobar, zašto postoji zlo?

Takva pitanja nastoji slijepac ne vidi istinu. Kao pitanje Sotona u Edenu istaknuo pogoršana zabranu nauštrb slobode izdaje (Postanak 3: 1), pitanje je, "ako je Bog dobar, zašto postoji zlo", dovodi do paradoksa, u stvarnosti, ne navodnih proturječja su rezultat pogrešno tumačenje Biblije i njezinu povijesnom kontekstu.

Cilj ovog članka je pokazati da je Bog dobar, bez obzira na činjenicu da je on pošteđen Ninivljani ili umrijeti napravio Sodomu i Gomoru tisuće nevine djece (Postanak 19:25; Iv 4,11). Takvi događaji se ne mischaracterize niti karakteriziraju Boga Biblije kao 'dobri' ili 'zli'.

Nitko nije dobar osim jednog, koji je Bog

"Isus mu reče: Zašto me zoveš dobrim nitko dobar, ali on, da je Bog?" (Luka 18:19)

Kad je Isus kategorički izjavljuje: "Nitko nije dobar osim jednog, a to je Bog," bio je usmjeren na predstavljanje ontološki odgovor na problem zla? Tvrdnja "Nitko nije dobar, osim jednoga, koji je Bog" se odnosi na pitanje filozofskog reda?

I reći ne! Isus nije pokušavao filozofska pitanja kao što su priroda bića, stvarnost, postojanje volio niti metafizičkih pitanja.

Ali kad kažemo: "Bog je dobar", prvo pitanje koje se postavlja od strane studenata je: "Ako je Bog 'svemoguć' i 'dobro, i stavio ovo pitanje u", dopuštajući postojanje zla i patnje?' postolje kao najteže pitanje u povijesti kršćanske teologije.

Je li to prihvatljivo za ne-kršćanske sadašnjosti paradoks, kao što je to slučaj Epikurovim paradoksa. Zašto prihvatljivo? Jer tko formuliran paradoks nesvjestan prirode Boga! Epikur je rekao da je Bog i zlo ne može postojati ako je Bog sveznajući, svemogući i dobronamjerni, ali sam Bog kaže da je razlučuju dobro i zlo “, rekao je tada Jahve, Bog, Evo, čovjek postade kao jedan od nas, znajući dobra i zla” (Post 03:22).

Bog je Gospodin, plemenita, da je, dobro znajući dobro i zlo, jer On je Gospodar nagraditi sve ljude i dati dobre i zlo drugima, sve ovisi o tome tko je tražio “Tko će uzvratiti svatko prema svojim djelima; a to su: život onima koji postojanošću pacijenta vječni u dobro djelima ištu slavu, čast i besmrtnost; No, ogorčenje i bijes one koji su sporna, poslušan istini, a pokornima nepravdi; Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo; Židovu najprije, pa Grku; A slava, čast i mir svakome koji čini dobro; Židovu najprije, pa na Grka; Jer, Bogu, ne postoji pravi razliku među ljudima “(Rimljanima 2: 6 -11).

Bog je Gospod, Bog je dobar, au isto vrijeme, on je dobar i ozbiljan “Evo dakle dobrotu i strogost Božju: na one koji su pali, ozbiljnost, ali prema tebi, Bože, ako ostaneš u toj dobroti inače, i ti ćeš biti odsječen” (Rimljanima 11:22), da je, to je Bog koji je ustanovio kazne za prekršitelje, pa je rekao: “ja tvorim svjetlost i stvaram tamu: ja bi mir i dovodim nesreću, ja, Jahve, činim sve to” (Iz 45: 7).

U kojem smislu Bog stvara zlo? Kako bi se odmazde, pravda, tako da uzvraća s čistom dobrotom i ukočenost perverzne “Jahve me nagradi prema mojoj pravednosti, prema mojoj čistoći u njegovim očima. S milosrdni benignih pokazuje što; s uspravnom čovjeku ćeš ti otkriti. Uz čisto što se čisti pokazati; ali sa zlom naporno pokazuje” (2 Samuel 22:25 -27); “S milosrdni što pokaže benigna, i uspravni čovjek ćeš pokaži iskreni” (Ps 18:25).

To je položaj gospodara: “Kao odgovor, međutim, njegov

gospodar mu reče: Ti zli i lijeni sluge; Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao? Nakon toga trebali su dali svoj novac izmjenjivača i dolazi sam trebao dobiti mine svoje s dobitkom” (Matej 25:26 -27). Oni koji su dobri sluge, milost, da se loše, tamu.

To je položaj Kristov: “Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje: I svi će narodi biti okupljeni pred njim, a jedna od druge kao što pastir razlučuje ovce od jaraca (...) A oni će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni” (Mt 31-32 i 46).

Kad je Isus poziva: “Dodite k meni, svi vi koji rada i opterećeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca; i naći ćete spokoj dušama svojim. Za jaram moj je jednostavan i moj teret je svjetlost” (Matej 11:28 -30), igrač s većim ciljem će vidjeti Krista kao” dobar “,” vi “,” plemenito “, au isto vrijeme, dobronamjerna, za one koji su podložni Njemu su dali lagani teret.

U oprezu, “Ja stvoriti zlo,” ima referencu na činjenicu da je Bog uskrisio neke susjedne narode poput štapa korekcije, kako bi dao Izraelcima razumiju potrebu pretvoriti (Izaija 1: 5), međutim, unatoč kažnjava Izraelce, Bog je pravedan, i kao što je upozorio, primjenjuju kazne prije gnjeva.

U drugom slučaju, izvan spasenja i prokletstva, Bog će uzvratiti svakom po djelima.

Kad je Bog stvorio čovjeka mu je dao moć odluke. Kako su Božji darovi su neopozivi, čak i nakon grijeha, čovjek je nastavio u posjedu njihovu slobodu odlučivanja, jer je vlast nad zemljom je dao ljudima. Sada, kada je Bog postao čovjekom i vratila se pobjednički u nebo, pozvao: on je mene dao svu vlast na nebu i na zemlji!

Kao što su ljudi slobodni i vrše vlast nad zemljom, koja se može učiniti da molim. Tu je još jedan bod, što je čovjek

postao poput Boga, znajući dobro i zlo, također ima sposobnost da analiziraju postupke svojih bližnjih i komuniciranja dobra i zla.

Problem zla se javlja kada čovjek propusti osjećaj pravde, te će činiti zlo za zadovoljstvo. Ideja odmazde je odvojeno, a pojedinac se zamračena razumijevanja baca u praksi zla. Iako znam djelovanja takvih pojedinaca, Bog ne intervenira, za sve ljude, kada su uvedeni u svijetu su pod osudom i kao Boga, dobra i zla znalce.

No, dobro i zlo su predstavljeni u Edenu preko voća, tako da su dobro i zlo su nerazdvojni. Dobro i zlo su sastavi koji daje okus voća. Su dvije strane iste medalje.

Razumijevanje ove stvarnosti? Kad roditelj uči dijete i ispravlja korekcije u nekom vidu ima izgled zla, međutim, otac traži dobro. Je li netko daje milostinju, čini se da radi dobro, međutim, takav čin perpetuira bijedu onih koji žive na milostinju, što je u stvarnosti je zlo. Takvi primjeri pokazuju da su dobro i zlo su nerazdvojni.

Prema Bibliji, Božje pravde ne usporava i ne srušiti, jer je pravednost Božja je djelovao tijekom prvog prijestupa i kako bi svi ljudi bili osuđeni, bez obzira na njihove akcije. Međutim, u odnosu na svakodnevnne radnje, Bog će zatražiti račun svakog čovjeka, bilo jednostavno ili nepravedno, te u tom smislu nema pristranosti. Za samo takav račun će biti postavljen za sudištem Kristovim, i nepravedno, Velikog bijelog prijestolja.

Apostol Pavao upozorio kršćane da ne dopustite da držite filozofskih razloga za, ali što drugo smo pronašli u teologiji, bilo suvremenog ili klasika, su pitanja nakon što se počela svijeta ["Pazite da nitko vas prevariti mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, nakon počela svijeta, a ne na Krista"](#) (Kol 2: 8).

Zašto se miješati u filozofiji, mnogi kršćani tvrde da su ta

pitanja afetas koji vjeruje u svemoguć i pun ljubavi Boga.

“vjeruje u Strogo govoreći, ljudska bijeda, ili zlo u svim svojim oblicima je problem samo za osobu koja Samo Bog, svemoćan i sve ljubavi” Anderson, Franjo I. naveo Luiz Sayão u ‘Ako je Bog dobar, zašto postoji zlo?’ stavke dostupne su na webu.

Ono što vidimo je da postoje mnogi teolozi koji su zagovornici Boga, ali svjestan njegove riječi. Što je još gore, dok su kršćanske oružje treba biti ograničena na riječi Božje, jer je u stanju uništiti utvrde takvi znanstvenici su u posjedu oružja koje nudi svijet *“Za oružje našega ratovanja nije tjelesno, ali moćni kroz Bog je za rušenje utvrda”* (2 Korinćanima 10: 4; 2. Korinćanima 6: 7; Rimljanima 13:12).

Uz zamagljen vid zbog moderne grafike, neki prevoditelji su prisiljeni koristiti izraz ‘dobro’, umjesto ‘plemeniti’. Promjena ‘plemeniti’ da ‘dobra’ uznemiriti teksta ideju. Bacite etimološkom korijen izraz ‘agathos’, što znači ‘onaj koji je, koji je stvarnost, ono što je stvarno, istinito’, donio štetu razumjeti tekst.

Kada kažemo da je Bog Noble, Gospodine, dobro, mi se izražava gospodstvo Boga i naše pokornosti Njemu. Bog je sam, što je, kako je stvarnost, to je pravi, pravi, koncept superiorna onoj u Naši rječnika. Kroz ovaj samom konceptu da se pojam “agathos ‘, koncepta, ideje, od fraze” Bog je dobar “preobražava i prenosi jedinstveni smisao.

Kada uzmemo u obzir da je Bog dobar, plemenit, ugledni, Gospodine, Oče, ne postoji proturječje između ozbiljnosti i dobrote *“Evo dakle dobrotu i strogost Božju: na njih palo, ozbiljnost, ali prema vama, dobrotu, Ako ste i dalje u svojoj dobroti: inače ćeš i ti biti odsječen”* (Rimljanima 11:22).

Bog je teška i benigni zbog bude plemenit, nadređeni, ili dobro, što isključuje bilo kakav paradoks između Bog je dobar i ima patnje u svijetu.

Ako su teolozi tijekom stoljeća ignorirala etimološkom korijenu pojma 'agathos', ostaje nam pitanje: što su učinili s pojmom 'agape', grčka riječ za ljubav?

Izvorni članak: Por que Deus é bom?